

Luka 6,20-26

Propovijed: **Govor na Gori #2**

napisao: Danijel Dragaš

2024.

JAHVE NAS DRŽI ZA RUKU

1. Nastavljamo dalje s Isusovim Govorom na gori. Posljednji put govorio sam o izgledu kraljevstva Božjeg — i o tome kako je ideja o kraljevstvu, vječnom životu ili raju — kako ga često zovemo — radikalno drukčije prikazana u Bibliji nego u bilo kojoj drugoj svetoj knjizi napisanoj kroz povijest čovječanstva.

1.1. U redu, sada ću pokušati definirati što zapravo znači izraz „blago vama“. Tko su oni kojima se „blago“? Sinonim za riječ „blago“ u ovom kontekstu jest riječ „sretni“. Dakle, sve stihove koje Isus izgovara možemo čitati ovako: „Sretni su oni...“ Zašto su sretni? U nekoliko biblijskih knjiga autori onima koji će baštiniti kraljevstvo Božje govore: „Blago onima...“ Zovu ih „sretnima“ ili „blaženima“. Jedna od tih knjiga su Psalmi. Psalm 34 opisuje one koje će Jahve blagosloviti, odnosno kako izgleda osoba koja će biti izabrana. Vjerujem da i Isusov Govor na gori proizlazi iz istih knjiga. Na primjer, u (Psalmu 1,1) piše: „Blago čovjeku koji ne slijedi savjeta opakih, ne staje na putu grešničkom i ne sjeda u zbor podrugljivaca.“ U (Otkrivenju 1,3) stoji: „Blago čitaču i slušateljima riječi ovoga proroštva ako vrše što je u njemu napisano!“

1.2. Kada postanemo svjedoci vlastitog života i kroz to svjedočanstvo uviđamo da polako postajemo potpuno drugačiji ljudi nego što smo bili, mi postajemo oni koje Isus opisuje u svom Govoru na gori. I ne činimo to zato što nam je netko rekao da moramo, niti zato što je Bog rekao da „moramo“ — mi to činimo jer „želimo“. Drugim riječima, ne radi se o tome da naša vanjska djela pokazuju tko smo, nego da u svom najdubljem biću jesmo takvi. To nije nešto sporedno u našim životima — mi jesmo oni koje opisuje Govor na gori; mi od toga ne možemo pobjeći. Naše je srce promijenjeno, i ono je željno promovirati: oprost, plemenitost, pravednost, milost i sve drugo što dolazi iz Božjeg duha.

1.3. Kada u svojoj slobodnoj volji kažemo Bogu „da“, u isto vrijeme Biblija nas uči da je Bog odlučio da mi tako odlučimo. Naša slobodna volja usko je povezana s Božjom voljom — i zato smo „sretnici“ i zato nam se „blago“ — jer nas je On „izabrao“ prije postanka svijeta da budemo njegova djeca. (Psalam 37,22–24) „Oni koje Jahve blagoslovi baštinit će zemlju, a koje prokune bit će zatrti. Jahve vodi i učvršćuje korake čovjeku i mio mu je put njegov. Ako i posrne, ne pada jer ga Jahve drži za ruku.“

PORTRET SIROMAŠNOG U DUHU

2. Dobro, nastavimo — (Luka 6,20) „Blago vama siromasi; jer, vaše je kraljevstvo Božje!”

2.1. Tko su „siromasi”? Na internetu sam pronašao tumačenje istog stiha od strane biblijskog učitelja koji kaže: *„Siromasi su siromašni, potlačeni, poniženi ljudi koji ne traže utjehu u materijalnim bogatstvima, već očekuju utjehu u Bogu sada i na nebu. Isus potiče ljude da teže nebeskim i duhovnim bogatstvima, a ne zemaljskim.”* Vjerujem da je taj učitelj djelomično u pravu. Kada bismo imali samo Lukin izvještaj, lako bismo mogli zaključiti da moramo biti siromašni i potlačeni da bismo baštinili kraljevstvo Božje. Ali imamo i Matejev izvještaj koji kaže: „Blago siromasima u duhu.”

2.2. Najprije želim istaknuti ono što ne vjerujem da Isus govori kada spominje siromahe. Biti siromašan u duhu ne znači biti doslovno siromašan. Vjerujem da i bogat čovjek može biti siromašan u duhu. Siguran sam da su neki od nas, ako ne i svi, imali iskustvo sa siromašnim čovjekom koji teži biti bogat. Ima siromašnih ljudi koji su ogorčeni na one koji su bogati; ima onih koji su ljubomorni na uspjeh svojih susjeda, i iz njihovih usta izlaze riječi mržnje prema njima. Ima i siromaha koji će učiniti različita nemoralna djela kako bi se domogli bogatstva.

2.3. S druge strane, možda neki od nas poznaju ljude koji su bogati, ali kroz njihov život vidimo da vole Boga svim srcem, da ne mare za bogatstvo koje posjeduju, i da razumiju kako im novac ne može dati potpunu radost za kojom čezne svako ljudsko biće na zemlji.

2.4. Zbog svega rečenog, ne vjerujem da tekst u kojem se spominju siromasi govori o doslovno siromašnim ljudima. Vjerujem da on opisuje unutarnje stanje pojedinca koji je u svojoj svijesti i podsvijesti svjestan da je siromašan — da mu nešto nedostaje. Drugim riječima, ovaj tekst opisuje stanje ljudske duše.

2.5. Sada ću pokušati opisati kako razmišlja i izgleda osoba koja je siromašna u duhu. Naime, dok smo djeca, ne možemo razumjeti ono što ću sada reći. Djeca s punim entuzijazmom koračaju naprijed, uvjerena da će im život dati sve što žele. Dok smo tinejdžeri, ništa nas ne može zaustaviti — sigurni smo da će naši planovi za budućnost sigurno biti ispunjeni. Naša nas kultura tako uči, naši roditelji nas tako uče, naš školski sustav nas tako uči. Svi nas uče da nam život može dati sve što želimo. Tek kada dođemo do točke u kojoj uviđamo da ovaj život ne može — i nikada neće moći — ispuniti tu prazninu, tek tada možemo razumjeti ono što ću sada reći.

2.6. Nekima se to dogodi u starijoj dobi, nekima kada dožive obiteljsku tragediju, nekima kada smrtno obole, a nekima kada uoče koliko je ovaj svijet ofarban ljudskom nepravdom, željom za moći, željom za ratom, željom za uništenjem... i tako dalje.

2.7. Tijekom te spoznaje, u kojoj uviđamo da ovaj život ne može ispuniti naša očekivanja, odlučujemo što dalje. Ta odluka nas stavlja u jednu od dvije kategorije:

1. biti „siromašan u duhu” ili,
2. biti „bogat u duhu”.

2.8. S tim rečeno, idemo prvo opisati onoga koji je siromašan u duhu. Siromašan u duhu je pojedinac koji je svjestan samoga sebe, svjestan da je zlo koje leži u njemu doprinijelo univerzalnoj ljudskoj nepravdi. On počinje plakati, on tuguje jer shvaća da je promašio samu „bit“ svoga postojanja. Svjestan je da nijedan užitak ponuđen u ovoj realnosti ne može zadovoljiti njegovu najdublju žudnju. On počinje žudjeti za veličanstvenim, za savršenim svijetom koji će mu dati puno više nego što ovaj svijet i ova realnost nude, a to je: „moralno dobru i savršenu narav te vječni život!“

2.9. Zbog toga, on odlučuje vidjeti svijet onakvim kakav on zapravo jest — mjesto okaljano ljudskim grijehom. I to ga čini nesretnim, jer shvaća da su ljudska bića — koja su prekrasna, stvorena na Božju sliku — sama sebe svojim odlukama pretvorila u nemoralno zla bića. Drugim riječima, on počinje shvaćati da mu nešto nedostaje: nedostaje mu realnost u kojoj će moći istinski uživati i biti sretan. On želi da se kraljevstvo Božje što prije uspostavi na zemlji.

NEMOŽEMO POSTIĆI SAVRŠENSTVO TIJEKOM OVOG ŽIVOTA

3. Dobro, nastavimo, u Govoru na gori Isus opisuje ljude koji sada teže biti takvi. Mislim da su interpretacije nekih biblijskih učitelja pogrešne — ovdje se radi o nama koji živimo u ovom vijeku, o svoj Božjoj djeci koja su postojala kroz povijest čovječanstva. Mi smo milosrdni, krotki, mirotvorci, gladni pravde, tužni zbog grijeha koji činimo... Mi smo to sada, dok živimo u ovoj sadašnjosti!

3.1. I ovo je važno razumjeti: iako nikada u ovoj realnosti ne možemo u potpunosti pobijediti grijeh — uvijek ćemo pogriješiti, uvijek ćemo promašiti, uvijek ćemo postupiti sebično dok živimo u ovom dobu — duboko u svom srcu mi to više ne želimo činiti. Mi plaćemo kad to učinimo, i to nas čini suprotnima od ovog svijeta. Naše srce ne odobrava, niti ga veseli kada tako nešto pomislimo ili učinimo. S druge strane, naše srce stremlje milosrđu, krotkosti, mirotvorstvu i hrabrosti u promoviranju Božje pravde i istine.

3.2. Kada razumijemo ovu ideju — tko je siromah u duhu — onda shvaćamo da ostali stihovi: „Blago gladnima, blago onima koji sada plaču“ upotpunjuju sliku onoga tko će baštiniti kraljevstvo Božje.

GLADNI ZNAJU, ONI KOJI PLAČU ŽELE DRUGAČIJE

4. Sada prelazimo na novi stih, (Luka 6,21) „**Blago vama koji sada gladujete; jer, bit ćete nasićeni! Blago vama koji sada plaćete; jer, smijati ćete se!**“

4.1. Tko su gladni? Gladni su oni koji žele da Bog uspostavi svoje kraljevstvo na zemlji. Gladni su oni koji žele vidjeti Božju vladavinu kako upravlja ovim svijetom. Gladni su oni koji uviđaju da bez Boga ljudska rasa nema nikakve šanse uspostaviti mir i dobro na ovoj planeti. Gladni su oni koji ustraju do kraja, jer znaju da će na kraju biti nasićeni — znaju da će im kraljevstvo Božje dati sve što su oduvijek htjeli.

4.2. Gladni znaju da će na kraju dobiti svrhu svoga postojanja. Postat će veličanstvena ljudska bića koja će uživati u realnosti koja će im pružiti sve što su ikada željeli: mir, pravednost, ljubav, zaštitu, dostojanstvo, savršeno zdravlje, fizičku superiornost... i Mesiju koji će vječno vladati kao pravedan i milostiv kralj.

4.3. Tko su oni koji sada plaču? Oni koji su gladni znaju da im sada to — zbog čega su gladni — nedostaje. A ako im nedostaje, onda i plaču zbog toga. Ako smo sretnici o kojima Isus govori, tada ćemo tijekom svojih života sve više biti svjesni koliko je lažna nada koju nam uporno pokušava prodati naša kultura.

4.4. Silna obećanja dana kroz povijest od različitih vladara — obećanja o boljoj budućnosti za generacije koje dolaze, za našu djecu — nikada nisu ispunjena. I danas nas naše vlade (kraljevstva) uvjeravaju da možemo računati na njih, da će nam „jednog dana“ dati sve što želimo. Kakva laž! Sama ih povijest proziva — „lažljivcima“.

4.5. I mi koji smo svjesni da je to istina — plaćemo. Plaćemo jer znamo da se trenutno ne nalazimo u poziciji da se naša najdublja očekivanja ispune. Svjesni smo da bez našeg Kralja, kojega željno iščekujemo, to nije moguće. Plaćemo i nad samima sobom — jer nam je prirodno biti sebični, klevetnici, narcisoidni, lažno milosrdni, lažno pravedni. Plaćemo jer to više ne želimo biti¹.

4.6. Plaćemo nad nepravdom koja se događa u svijetu zbog ljudskog grijeha. Plaćemo jer želimo drukčiju realnost za sebe, ali i za druge ljude. Plaćemo jer znamo što ćemo postati — i upravo zato, mi se već sada polako radujemo.

4.7. Isus nam govori: „*Vi koji sada plaćete, smijati ćete se!*“ Da, tada ćemo se u potpunosti smijati; našoj radosti neće biti kraja. Mi znamo da nam (Knjiga Otkrivenja) obećava kako će jednog dana Isus doći i zavladati svijetom kao pravedan Kralj. Kada taj dan dođe, mi ćemo se smijati — naše će najveće želje biti ispunjene. Prestat ćemo plakati, postat ćemo nova ljudska rasa, novi Adam koji će vladati zajedno s našim Kraljem u ovoj realnosti².

5. Dobro, nastavimo — **(Luka 6,22–23)** „*Blago vama kad vas ljudi zamrže, kad vas izopće, pogrde i ozloglase vas zbog Sina Čovječjega! Razveselite se u taj dan i pokliknite od radosti; jer, gle, velika će biti vaša plaća na nebu! Ta isto su postupali s prorocima očevi njihovi!*“

JEDAN OD NAJVEĆIH DOKAZA

5.1. Isus se ovdje obraća svome narodu, Židovima, i obećava im nevolje. Govori da će oni koji budu vjerovali u Mesiju biti mrženi, izrugivani, osramoćeni i izopćeni iz kulture u kojoj su se rodili.

5.2. Mi danas, iz ove perspektive, znamo da se upravo to dogodilo Židovima koji su vjerovali u Sina Božjega. U knjigama Novog Zavjeta nalazimo mnoge događaje koji opisuju progonstvo Židova od strane religijskog poglavarstva — farizeja i velikih svećenika. Bičevali su ih, zatvarali, kamenovali, lažno svjedočili protiv njih i ubijali ih³.

5.3. Onima koji su bili proganjani, Isus govori: „*Radujte se u taj dan, jer velika je plaća vaša na nebesima.*“ Kada ljudski gledamo tu izjavu, rekli bismo: „*Ovaj čovjek Isus je lud — tko se može radovati vlastitoj nevolji?*“

¹ Psalam 38,18-19

² 1. Korinćanima 15,45–49 - Isus Krist je „novi Adam“, začetnik nove ljudske rase, savršeno poslušan Bogu.

³ Djela apostolska 5,17–18.40–41; Djela apostolska 6,11–14; 7,57–60; Djela apostolska 8,1–3; 2. Korinćanima 11,24–25; Ivan 16,2

5.4. Ali ono što je Isus htio reći svome narodu vrijedi i za nas danas koji se zovemo kršćanima: kada ustrajemo u podnošenju nevolja, kakve god one bile, kada ne odustajemo od vjere i ljubavi prema Bogu Ocu i njegovu Sinu Isusu Kristu — iako nam svaki atom tijela želi upravo to učiniti, odustati — tada imamo dokaz, sami za sebe, da je to čudo što ne odustajemo. Znamo da smo „sretnici“.

5.5. Dok oni koji nisu sretnici, ne žele i ne mogu ustrajati u vjeri kad nevolje dođu. Zato, kada vidimo da ustrajemo, mi se radujemo — jer je naše ustrajanje jedan od najvećih dokaza da ćemo baštiniti kraljevstvo Božje.

SVIJET NAS NIKADA NEĆE VOLJETI

6. Dobro, nastavimo: „Ta isto su tako postupali s prorocima očevi njihovi.“ Isus zna da njegov narod poznaje Stari zavjet, zna da su svjesni što su njihovi preci činili prorocima koje je Bog slao da upozore narod kako su skrenuli s pravog puta. Često su proroci, zbog poruke koju su nosili, bili protjerani, izrugivani, a neki su čak i ubijeni od ruku vlastitog naroda⁴. Židovi koji slušaju Isusa na gori dobro znaju da je to istina. Oni razumiju da im Isus poručuje: „*Ako budete slušali moje učenje, ako budete povjerovali u poruku koju sam donio svijetu i ako budete živjeli po mojim zapovijedima, bit ćete progonjeni od svojih očeva — od ostalog židovskog naroda koji neće povjerovati u mene.*“

6.1. Neki današnji oblici kršćanstva uče da će te svijet voljeti samo zato što si kršćanin — kao da je to znak da pripadaš Bogu. Ali mi, koji smo izgubili prijateljstva, koji smo bili izrugivani od strane nama najbližih, koji smo na ovaj ili onaj način kroz hod s Kristom bili odbačeni, znamo da su ti isti oblici kršćanstva daleko otišli od izvornog učenja Isusa Krista.

6.2. Nemojte me pogrešno shvatiti — ne ohrabrujem nikoga da čini besmislene ili iracionalne postupke kako bi ga svijet proglasio luđakom ili fanatikom. No doći će situacije kada će dijete Božje morati odlučiti suprotstaviti se moralnom zlu ovoga svijeta, kada će morati jasno pokazati kome pripada. Molim vas, zapamtite što ću sada reći: kada dođe taj trenutak, uvijek, baš uvijek moramo to učiniti s ljubavlju prema svome neprijatelju.

6.3. Zašto? Zato što, iako je on naš neprijatelj, mi mu ne želimo propast. Mi želimo da i on postane sretnik koji će baštiniti kraljevstvo Božje. A ako nas, unatoč našoj želji da mu pomognemo, i dalje mrzi — to je samo dokaz da nije sretnik. Drugim riječima, ne smijemo se bojati biti odbačeni; mi smo sretnici. Svijet nas nikada neće voljeti, i život će nam to uvijek iznova dokazivati.

SNIZILI SU STANDARD

7. Nastavimo s novim stihom — (Luka 6,24-25) „*Ali jao vama, bogataši; jer, imate svoju utjehu! Jao vama koji ste sada siti; jer, gladovat ćete!*“

7.1. Kao što sam ranije rekao, u životu svakog pojedinca koji je postojao u povijesti, kao i svakog koji postoji danas, dođe trenutak spoznaje da ovaj život ne može ispuniti njegova očekivanja. Zbog te spoznaje, čovjek mora donijeti najveću i najvažniju odluku u svom životu.

⁴ 1. Kraljevima 19,9–10; Jeremija 26,20–23; 2. Ljetopisa 36,15–16

7.2. Oni koji su „bogati u duhu“ su ljudi koji su odlučili negirati, u svojoj svijesti i podsvijesti, tu istinu. To su ljudi koji su na ovaj ili onaj način sami sebe prevarili i stvorili sliku — svoj svijet — u kojem se osjećaju „bogatima u duhu“. A kako su to uspjeli? Tako što su snizili standard svojih očekivanja od života koji im je dan.

7.3. Dat ću nekoliko primjera:

1. Postoje ljudi koji, nakon trenutka spoznaje, zaključče da je ovaj život sve što imaju, i zato svim svojim bićem pokušavaju ugristi što više od onoga što im pruža — zabave, putovanja, mnoštvo prijateljstava... neki idu i dublje — pijanstva, razvrat, droga itd.
2. Postoje i oni koji, nakon spoznaje, shvate da im je obitelj sve, da su im unuci razlog zbog kojeg žive — i to im je dovoljno.
3. A imamo i one koji grade velike karijere — karijere koje, prema njihovu mišljenju, mijenjaju budućnost čovječanstva. Biti: filozof, političar, doktor, odvjetnik, svećenik... im je dovoljno.
4. Na kraju, postoje i ljudi koji dožive duhovnu spoznaju te se priključe crkvenoj zajednici — bilo kao obični članovi, bilo kao svećenici ili pastori — vjerujući da time čine dobro u Božjim očima. Ali, nažalost, mnogi ostanu na toj razini. Njima je dovoljno samo „biti“ dio zajednice ili crkve. Drugim riječima, oni su zadovoljni tu gdje jesu; ne traže kraljevstvo Božje.

7.4. Svi navedeni primjeri i mnogi drugi, opisuju one koji su bogati u duhu, zadovoljili su glad koja ih poziva da pronađu svrhu svoga postojanja.

7.5. Moram se nakratko zaustaviti da ne biste pogrešno razumjeli — Bog od nas ne traži da se odričemo svega što nam ovaj život nudi. Bog je stvorio ovu realnost kao predliku onoga što ona može biti — i što će jednog dana biti. Ali isto tako, želi da shvatimo kako sva veličanstvena djela koja je ovdje stvorio ne mogu ispuniti ono za što smo mi stvarno stvoreni.

7.6. Naravno da smijemo sanjati o velikim stvarima; naravno da je predivno biti djed ili baka, pomagati drugima, putovati, plesati, uživati u životu — ali ako duboko u sebi vjerujemo da je to svrha našeg postojanja, onda smo sami sebe prevarili. Vjerujemo da smo „bogati u duhu“.

7.7. Isus za takve ljude kaže: „*Jao vama!*“ — jer su već pronašli svoju utjehu. Sami su sebe utješili uvjerivši se da upravo zbog toga i toga postoje.

7.8. Svi ostali stihovi samo nadopunjuju sliku onih koji su bogati u duhu: „*Jao vama koji ste sada siti, jer gladovat ćete.*“ Oni koji su sada sretni sa svojim životom — to je sve što će ikada imati. Gladovat će — to znači da neće baštiniti ono veličanstveno što nas čeka nakon ovog života. Oni su siti, zadovoljni, i zato ne traže niti žele kraljevstvo Božje.

7.9. Budući da su sami sebe uvjerali kako su bogati u ovom životu i da im je on ispunio sva očekivanja, oni se smiju, oni su sretni sada i ovdje. Njima Isus govori: „*Plakat ćete!*“

Svako ljudsko biće koje je postojalo i koje postoji na ovoj planeti jednoga će dana doslovno vidjeti vidljivu sliku Boga — Isusa Krista — i tada će postati svjesno da je i ono moglo biti baštinik kraljevstva Božjeg. Shvatit će da je moglo biti dio veličanstvenog. Ali za njega, tada, bit će prekasno. Njegov život završava ovdje. I zbog te spoznaje — on će plakati.

SVIJET VOLI SVOJE

8. (Luka 6,26) „*Jao vama koji se sada smijete; jer, tugovat ćete i plakati! Jao vama kad vas vi ljudi budu hvalili! Ta isto su tako postupali očevi njihovi!*“

8.1. Isus ponavljanjem tih riječi naglašava koliko je važno da mi — koji slušamo njegov Govor na gori — odlučimo svim srcem ne biti oni koje opisuje kao bogate u duhu.

8.2. Većina svijeta oko nas, nažalost, čine ljudi koji su bogati u duhu, i zato svijet voli svoje. Svijet ih hvali, svijet odobrava njihove vrijednosti i razmišljanja. Isus povlači analogiju za svoj narod i govori: „*Ta isto su tako s lažnim prorocima postupali očevi njihovi.*“ Židovi koji slušaju Isusa znaju da su Izraelci ljubili lažne proroke — one koji su im „golicali uši“ ugodnim riječima i idejama koje su samo potvrđivale ono što je već bilo duboko usađeno u njihova iskvarena srca⁵.

8.3. Isus govori svome narodu: „*Izraelci, vi koji ne želite vjerovati u moje učenje, vi koji ne vjerujete da sam ja Mesija — vas će hvaliti i uzdizati običan puk, farizeji, veliki svećenici, ukratko, cijela vaša kultura. Ali jao vama — plakat ćete i tugovati na kraju, jer nećete baštiniti kraljevstvo Božje koje toliko iščekujete!*“

8.4. A mi, koji se zovemo kršćanima — kome mi zapravo pripadamo? Ljubi li nas kultura u kojoj živimo? Smije li se ona s nama? Hvali li nas? Ako smo iskreni prema sebi, često ćemo primijetiti da želimo da nas ljudi vole i slave. No kroz hod s Kristom moramo polako, ali sigurno odbijati i nadvladavati tu instinktivnu želju koja se neprestano pojavljuje u našim mislima.

8.5. Ako tijekom našeg vjerskog putovanja primjećujemo da stječemo sve veću slavu — od svoje kulture, crkvene zajednice, prijatelja ili obitelji — tada nešto nije u redu. Vrlo vjerojatno Božja slava i Isusovo učenje nisu nam najvažniji biser koji želimo posjedovati. Drugim riječima, naša će želja za kraljevstvom Božjim u očima svijeta izgledati ludo — i zato će nas svijet smatrati fanaticima i neprijateljima.

8.6. Za kraj, mnogi kršćani danas više žele pripadati nekoj kršćanskoj zajednici — bilo Katoličkoj, Protestantskoj, Pravoslavnoj ili zajednici Jehovinih svjedoka — nego kraljevstvu Božjem. Kraljevstvo Božje im je apstraktno, negdje daleko. Oni misle i govore sami sebi: „*Moja zajednica kojoj pripadam je stvarna, opipljiva, vidljiva — ona je tu.*“

8.7. I zbog te istine, oni su bogati u duhu — sami sebe su prevarili. Ne traže kraljevstvo Božje; pronašli su najbolju zamjenu koja im je dostupna u ovom životu. I vjerujem da bi i njima Isus danas rekao: „*Jao vama, plakat ćete!*“

⁵ Jeremija 5,31; Jeremija 23,16–17; Jeremija 14,13–14; Ezekiel 13,10–12; Mihej 3,5 — Lažni proroci nude lažnu sigurnost i „mir“ — potvrđuju grijeh, umjesto da ga razotkrivaju.

8.8. Molim vas, nemojte biti jedni od njih, tražite kraljevstvo Božje u nadi da će i vaša braća i sestre iz crkve učiniti isto. Drugim riječima, ostanite u zajednici, svjedočite svoju vjeru, i uvjeravajte druge da učine isto. A ako vas odbace, veselite se kao što su se apostoli veselili nakon što su ih svećenici bičevali i stavili u tamnicu, s ciljem da zaustave njihovo svjedočanstvo⁶.

⁶ Djela apostolska 5,40–42